

1. Основою типології як методу наукового пізнання є:

- а) роз'єднання систем об'єктів та їх групування за допомогою ідеалізованої моделі (типу);
- б) аналіз художньої типізації образів-персонажів;
- в) синтез як наукова процедура;
- г) заперечення можливості побудови узагальнених моделей (типів) літературних явищ.

2. Під поняттям «типологічні збіги» теоретики розуміють:

- а) подібності, породжені схожими суспільно-історичними обставинами;
- б) подібності, породжені між літературною взаємодією;
- в) подібності, породжені спілкуванням письменників;
- г) подібності, породжені літературними впливами.

3. Зіставлення – це пізнавальна аналітична процедура, що полягає у співвіднесенні предметів із метою виявити:

- а) різноманітні відношення між ними – не лише подібність, а й різнорідність і відмінність;
- б) схожі риси різних явищ;
- в) індивідуальні особливості кожного явища;
- г) тільки відмінності та розбіжності між явищами.

4. Адаптація – це:

- а) пристосування літературного твору до потреб іншого адресата чи виду мистецтва;
- б) дослівний переклад, здійснений спеціально для подальшого мистецького опрацювання;
- в) відтворення літературного тексту засобами іншої мови;
- г) точне відтворення лексичних, синтаксичних, версифікаційних особливостей оригіналу.

5. Вільний переклад передбачає:

- а) використання художніх засобів, не властивих першотворові, задля відтворення його духу;

б) вільне трактування оригіналу відповідно до власних творчих настанов перекладена;

в) інтерпретацію вербальних знаків засобами невербальних знакових систем;

г) прозовий переклад змісту поетичного твору.

6. Р. Якобсон у роботі «Про мовознавчі аспекти перекладу» (1958) виділив такі типи перекладу:

а) внутрішньомовний, міжмовний, міжсеміотичний;

б) мистецький, вільний, буквальний;

в) адаптацію, підрядник, переспів;

г) опосередковано, автоматичний, художній.

7. Під поняттям «рецепція» у компаративістиці розуміють:

а) синтетичну форму генетично-контактних зв'язків, яка полягає у сприйманні ідей, авторів і літератур та їхньому творчому переосмисленні;

б) пізнавальну аналітичну дію, що полягає у співвіднесенні предметів із метою виявити не лише подібність, а й відмінність між ними;

в) пристосування літературного твору до потреб іншого адресата чи виду мистецтва;

г) творче трактування тексту.

8. Назвіть різновиди компаративної типології:

а) жанрова, стильова, тематична, порівняльна поетика;

б) спілкування між письменниками, запозичення та впливи;

в) адаптація, підрядник, переспів;

г) лірична, епічна, драматична.

9. Назвіть складові художньої тематики:

а) мотив, топос;

б) жанр, рід;

в) вірш, проза;

г) метонімія, оксиморон.

10. Структуральні засоби типології ґрунтуються на категоріях:

- а) зв'язок, відношення, синтагма, парадигма, варіант, інваріант;
- б) прагматика, філософема, лінгвістика, міфологема, комунікація;
- в) синтез, аналіз, узагальнення, систематизація, класифікація;
- г) модифікація, різновид, вид, форма, підвид.